բերեցին Բուղային եւ ապա դրեցին Հասակ դռան վերայ, իսկ մարմինը նետեցին Կուր գետը: Նա մի ծերունի էր փոքր հասակով, գէր, մեծ գլխով, որ կը ներկէր մուգադոյն ճաճայով. Նորա գլխատման վերահսկողն էր Դամէշ, Բուղայի փոխանորդը: Քաղաքում այրեցան մօտ 5000 մարդ, որովհետեւ հրդեհը կուպրի անդադար վառւելուց օր եւ գիշեր կը շարունակւէր: Առաւօտեան եկան Մուղարիբացիք եւ դուրս բերեցին, ով դեռ կենդանի էր, իսկ մեռածների հանդերձները հանեցին: Խասհակի կինը, որ Սարիրի իշխանի դուստրն էր, մնացել էր Սուղդաբիլում, որ Տփղիսի արեւելեան կողմն է գտնւում: Այս քաղաքը շինել է Անուշիրւան թագաւորը, իսկ Խասհակ ամրացրել էր, նորա շուրջը փոս փորել եւ քաղաքի մէջ դրել խութեցիներից եւ այլոց պահակ զօրք: Բուղան շնորհեց բնակիչներին ներումն այն պայմանով, որ նոքա իրանց զէնքերը վայր դնեն եւ գնան, ուր կամենան:

Ապա Բուղան ուղարկեց Զիրակին բազմաթիւ զօրքով Գարդման ամրոցը (որ գտնւում է Տփղիսի եւ Պարտաւի մէջ). Զիրակ առաւ ամրոցը, գերեց նորա իշխան Կտրիճէն[1] եւ բերեց նորան (գլխաւոր) բանակը: Ինքն Բուղան արշաւեց Խայ ի. Խուսուփի, Ստեփաննոսի քրոջ որդու վերայ, որ գտնւում էր Փայտակարանի Քթիշ[2] ամրոցում (Նորա եւ Փայտակարանի մէջ տասը, իսկ նորա եւ Պարտաւի մէջ յիսուն փարսախ է). Բուղան պատերազմեցաւ իշխանի հետ, առաւ ամրոցը, ձերբակալեց եւ գերեց

---

[1] Բնագրում՝ Քէճրէճ (قطريج):

[2] Բնագրի կէտադրութիւնն անշուշտ սխալ է. փոխանակ «կաշիշ» (كشش) կարդալու է «կաթիշ» (كتش). Հմմտ. Թովմայ Արծրունի էջ 178 (Քթիշ):